

Бібліографія

По залах виставки "Молоді художники України" / Кольорова вкладка // Юність. – 1971. – № 12. – між с. 64 – 65. – (російською мовою).

Молоді барви України / Редакційна стаття // Радянський Союз. – 1972. – № 4. – с. 34 – 35. – (російською мовою).

М. Костюченко. Українська молодіжна-80. // Творчість. – 1981. – № 1. – с. 7 – 10. – (російською мовою).

Молоді художники України: Набір листівок / Авт. – упоряд. Г. Коновалов. – Київ: Мистецтво. – 1982.

Н. Кузьменко. В. Чорнолуцький. Народження міста: Популярні начерки історії Олександрівська (1770 -1820). Т.1 – Запоріжжя: Дике Поле. 1997. – 152с. – (російською мовою).

Наталія Коробова // Буклет. – Київ: Incoart. – 1998.

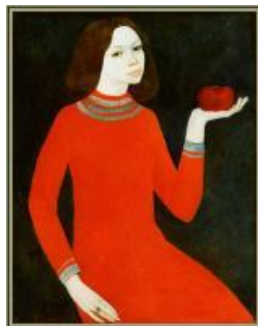
Н.Кузьменко. Н.Коробова. Вікна. – Запоріжжя: Дике Поле. 2000. – 80с.

Художники Запоріжжя. Із колекції Запорізького художнього музею. Живопис: Каталог / Авт. – упоряд. І. Ласка. – Запоріжжя: Запорізький художній музей. 2002. – с.15– 16.

Запорізька організація Національної спілки художників України. 1962 – 2007: Каталог / Ред.. І. Гресик. Авт. вст. статті О. Алексеева. – Запоріжжя: Привоз Принт. 2007. – с. 3, 5, 90 – 91.

Запорізький художній музей / Керівник проекту і упоряд. каталогу Г. Борисова. – Запоріжжя: Дике Поле. 2007. – с. 174.

О. Алексеева. Професійне мистецтво Запоріжжя: на зламі часів // Образотворче мистецтво. – 2007. – № 4. – с.91, 92.

"Автопортрет з яблуком" (90×70)

Комунальний заклад
Запорізька обласна бібліотека для дітей

"Юний читач"

Запорізької обласної ради

69006

м. Запоріжжя

вул. В.Лобановського, 14

Телефони: (061) 236-85-62

236-85-63

236-86-27

236-86-49

Факс: (061) 236-85-62

Ел. пошта: zobd@ukr.net

Сайт: zobd.zp.ua

**Мій головний
проект –
це життя!**

До ювілею
Наталії Коробової

Прес-буклет

Запоріжжя
2019

Напевно, кожна картина – це інструмент розповіді, як я сприймаю життя.

Н. Коробова

Чому люди починають малювати? Що спонукає людину один раз взяти в руки пензель і стати до полотна? Однозначно відповісти на ці питання, напевно, не зможе навіть найгеніальніший майстер, тому що творчість – це таємничий і незрозумілий процес. З цим згодна і відома запорізька художниця Наталія Володимирівна Коробова.

Народилась Наталія Володимирівна у м. Запоріжжя в сім'ї відомого запорізького живописця Володимира Коробова. Художню освіту здобула в Київській середній художній школі ім. Т. Шевченка. Визначну роль у формуванні її мистецького методу відіграв батько, у якого Наталія брала приватні уроки. Саме від нього художниця успадкувала незалежність та щирість мистецької позиції. Хоча, як згадує сама, рішення стати художником прийшло досить пізно. В дитинстві багато ліпила, а ще мріяла стати акторкою, ходила в театральну студію. А потім якось само собою вийшло, що почала малювати.

Творчий шлях Наталії Володимирівни розпочався, коли почала працювати художником-живописцем Запорізького художньо-виробничого комбінату. Незабаром її роботи починають експонуватись на регіональних, Всеукраїнських, Всесоюзних та Міжнародних виставках. Першою роботою, відібраною на Всеукраїнську виставку у м. Київ, була її картина "Полудень" (140×180). Позитивні відгуки надали сил, і молода художниця незабаром бере участь в не менш престижній виставці, яка відбулась у Москві.

Незабаром прийшло і визнання. Її "Автопортрет з яблуком", написаний у Будинку творчості в Сенежі, під Москвою, на початку 1970-х надрукував дуже престижний в ті роки журнал "Юність", а слідом за ним і журнал "Радянський Союз". Цікаво, що багато художників з різних міст довго зберігали цю репродукцію. Розповіли, що навіть в Парижі, в метро, хтось приклеїв цю репродукцію на стіну.

Наталія Володимирівна продовжує працювати у Запоріжжі, зокрема у 1970-і роки у співавторстві з запорізькими художниками вона виконує монументальний розпис

("Літо" 130×115)

"Коктейль-бару" та ресторану "Театральний". Її творчий метод набуває зрілості, проте до Національної спілки художників України її приймають лише у 1986 році. Від цього часу вона переходить на творчу роботу.

Художниця працює в галузі монументального та станкового живопису, книжкової та станкової графіки, дизайну інтер'єру та текстилю. Провідним видом є живопис, представлений в її багатогранній творчості тематичною картиною, портретом, пейзажем, натюрмортом. Від свого батька – неперевершеного пейзажиста, портретиста, творця фундаментальних полотен на історичну та військову тематику, вона сприйняла не тільки великий талантизм і звичку завзято працювати, але і його життєрадісність, внутрішню свободу. Недарма вона говорить, що якби їй довелось зобразити на полотні свою мрію, то вона б намалювала веселку.

У 1990-і роки Н. Коробова співпрацює з видавництвом "Дике поле", зокрема, у 1997-му стає автором макету та ілюстрацій до книги "Народження міста" із серії "Популярні начерки з історії Олександрівська". У 1998-му вона – редактор часопису "Леді", у 2000-му – співавтор та ілюстратор збірки літературно-візуальних есе "Вікна".

Персональні виставки художниці відбулись у 1990 і 1995, 1999, 2000, 2011 роках у Запоріжжі, у 1992 році – в "Home Gallery" в м. Лахті (Фінляндія), у 1998 році – в державному музеї ім. Т. Г. Шевченка в Києві, у 2000 році – в Енергодарі. У 2007 році художниця була нагороджена медаллю А. Куїнджі за участь у Всеукраїнській виставці пейзажу у м. Маріуполь. У 2014 році, до 90-річчя її батька Володимира Коробова, у Запорізькому обласному художньому музеї була організована виставка картин художника і його доньки, а у березні 2018-го пройшла персональна виставка графіки Наталії Коробової, представлена у т. ч. і серією "Лінія звуку", яку художниця писала, слухаючи медитативну музику.

Твори Н. В. Коробової зберігаються у Запорізькому обласному художньому музеї, в приватних колекціях в Україні, Ізраїлі, Німеччині, Польщі, США, Фінляндії, Франції. А першу свою картину художниця продала своєму другові Леоніду Сороці, нині – чудовому поету, який пише вірші для дітей, у 1973 році "за десять тубиків білил". А тубик тоді коштував 24 копійки, тобто картина другові дісталась всього за два сорок.

Зараз, крім живопису, художниця вчить малювати як дітей, так і дорослих, займається дизайном інтер'єрів, арт-терапією, бо має диплом психоаналітика, хоче повернутись до розпису тканин.